

MEDLEMSBREV 2017 KLOKKERENS år

Formand : Leif Dalhoff
Suppleant : Preben Liljerøth

"Tiden går -klokken slår"

Medlemsbrev nr 05/2017

Dato: 03/05 2017

Næste møde: 6. juni 2017 **NB: Kl. 18,00**
Vært: Karl Erik Fisker
Mødeansvarlig: Karl Erik Fisker
Program: Sommermøde med damer.
3 minutter: Leo Holm

Referat fra sidste møde: 2. maj 2017 hos Leif Dalhoff
Vi sang: Se det summer af sol over enge.....
Fraværende: Knud Erik Verner

Vi mødtes hos Bodil og Leif på Svingelstien i Skæring.
 En flot forårsaften betød, at den obligatoriske velkomst-øl kunne indtages på terrassen.

Senere tog vi plads indendørs i hyggelige omgivelser.
 Den traditionelle hvide og røde sild blev ledsaget af en lækker, hjemmelavet karrysalat.
 (Opskriften på denne salat må Bodil meget gerne offentliggøre !!).
 Herefter fik vi koteletter i fad med ris og bønner, afsluttet med kaffe, kage og cognac.
 Tak for lækker mad!

Formanden gav herefter ordet til Carl Erik Vadstrup for **3 minutter**.
 Emnet var: "Robotter til produktion".
 De 3 minutter, der er vedhæftet medlemsbrevet, gav anledning til en del debat.

Karl Erik Fisker havde skrevet en selvbiografi: **Historien om mit liv og virke**.
 En spændende beretning, der startede med Karl Eriks skolegang, fodbold, mekanikeruddannelse, anskaffelse af sin kære Northon motorcykel m.v. Senere ansat som bilsælger i et firma i Hammel. Karl Eriks største virke havde han sammen med sin kompagnon i FJ-Biler, Randers, hvor de sammen skabte en meget succesfuld bilforretning. Virksomheden blev solgt for få år siden, hvorefter Karl Erik drev et mindre bilfirma med base i Hammel. I dag er Karl Erik fuldtidspensionist og nyder livet - ofte sammen med Lisbeth - med golf og andre aktiviteter, herunder bl.a. ophold i ferieboligen i Bulgarien.

Tak til Karl Erik for en særdeles spændende beretning!

I sidste mødereferat havde undertegnede redaktør glemt at fortælle, at Carl Nygård overrakte vores klub en nål, der symboliserer pen og blækhus. Denne nål har baggrund i Round Table, hvor Carl sad i hovedbestyrelsen i årene 1979/80 og skal bæres sammen med Ex-tablet-nålen af den til enhver tid siddende referent/skriver/redaktør til samtlige møder.

Tak for et godt møde – og på gensyn til sommermødet den 6. juni!

Leo Holm
redaktør

3 minutter den 2/5 CEV

Marx havde ret. Tag med ud og fisk.

Her efter 1. maj fandt jeg følgende der nok kan give lidt stof til eftertanke

Man hører og der flere og flere budskaber om robotternes indtog og menneskets følgende marginalisering fra et stadig mere teknologisk og automatiseret arbejdsmarked. Mennesket er ganske enkelt ved at blive overflødig som arbejdskraft. En gruppevækkende dystopi skrevet af en kulturpessimistisk scifi-forfatter? Næ, såmænd en moderne utopi formuleret af salige Marx.

Vi springer revolutionen og proletariatets diktatur over og går direkte til endemålet: menneskets ultimative frihed, hvor maskinerne har overtaget arbejdet, så vi mennesker kan hellige os andre og væsentligere gøremål. I det lys er robotternes indtog ikke en fremmedgørelse af mennesket, men tværtimod en realisering af det. For når Marx taler om at realisere sig selv, handler det ikke om AOF-kurser eller at dyrke hot yoga på Bali. Mennesket realiserer sig selv ved at lægge sig selv ud i verden. Dampmaskinerne, som Marx var evigt fascineret af, og som muliggjorde menneskets kvantespring ind i industrialderen, er vores muskelkraft koncentreret og lagt ud i verden. Mennesket realiserer og overgår samtidig sig selv. Computere er menneskets matematisk-logiske intelligens realiseret og koncentreret. Fremtidens robotter er en koncentreret kombination af denne intelligens og vores muskelkraft. Tænk på, hvad sådan nogle vil kunne få fra hånden.

Der vil naturligvis være brug for mennesker en rum tid endnu, og udviklingen vil ikke kun betyde afviklingen af mennesket som arbejdskraft, men også udvikling af nye job og behov. Men har Marx ret, kommer vi til at arbejde markant mindre (og så bliver spørgsmål som borgerløn pludselig topaktuelt). Og hvad gør vi så i en kultur, hvor vores identitet er bygget op på vores arbejde? I sidste ende er det netop det spørgsmål, der giver næring til forestillingen om menneskets frihed som en dystopi. For hvor går mennesket hen – fysisk og mentalt – hvis det ikke går på arbejde? Du kan f.eks. gøre som Marx foreslår: Tag på fisketur. Og

mens du fisker, kan du nyde naturen, roen og dine børn. Med andre ord: alt det, vi går og sukker efter i vores stressede dagligdag.